

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Рівненський державний гуманітарний університет



МАТЕРІАЛИ

**V Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

*Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та
економічний напрями*

**18-19 квітня 2012 року
м. Рівне**

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали V Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями. –
Рівне: РВВ РДГУ. – 2012. – 244 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор,
ректор РДГУ – голова оргкомітету;

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор,
проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Пальчевський Степан Сергійович – доктор педагогічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент;

Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;

Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;

Мельник Віра Йосипівна – кандидат географічних наук, доцент;

Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Сяський Володимир Андрійович – кандидат технічних наук, доцент;

Черніговець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Черній Алла Леонідівна – кандидат політичних наук, доцент;

Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного
гуманітарного університету (протокол №8 від 30.03.2012 р.)

But at the same time the demographic factor is working against Europe. The European young generation will face special challenges because of that. There is still a discrepancy between Western and Eastern Europeans regarding the European identity. Therefore, it is crucial to work and communicate together through politics. Hence, youth should definitely be included in the global political process.

Youth plays a significant role in political life as the most mobile social group that tends to innovate. In the political sphere it provides significant support to the newly elected policy, perceiving Western democratic values, taking into account their own national traditions, being not only an object but an active subject of the new policy.

The modern researcher Y. Tereshchenko identifies the following Ukrainian youth as economically independent, full of initiative, active, independent in work, excited with new business opportunities and a number of efforts and interested in personal affiliation to political freedoms, development of legal and moral responsibility. Young people are actively interested in solving problems, improving the system of distribution of public organizations, ministries and the efficiency of their programs.

Young people clearly evaluate the influence of the authorities and society to themselves as indifferent. Young people are often absorbed in the internal problems of survival during difficult and hard time. They consider that culture and education will help them to survive and succeed. This is clearly related to the common public and political values. Thus, the growing alienation is observed of the young generation to cultural and historical values of political consciousness.

Young people are energetic, active, free and honest citizens. They have changed their own lives for better, they are able to change the life of their own country for better. It is true that new active layer of the Ukrainian society demands reforms, intents to influence the policy of the state and take part in the political process and management of the country.

It is obvious that these people offer the new type of relations between the state and society and support European integration intentions of Ukraine. Their values are the European values based on democracy, civil freedoms and open market.

New people, new middle class, requires new state: the state which is ready to work for the society, creating favourable conditions for economic development, political stability and realization of its citizens' rights. New power is unable to revive in one day or one year. A new policy will not appear tomorrow. For this purpose reforms, new ideas and approaches are needed.

Ukraine will not become the European state without our participation, our ideas, our businesses, without us. Youth is a specific community and those are essential characteristics and qualities, and unlike the older generations and age groups, is in the state of formation and development. The essence of youth and its main manifestation of social quality is a measure of attainment of social subjectivity, the degree of assimilation of public relations and innovation.

Literature

1. Авер'янова Г.М., Дембицька Н.М., Москаленко В.В. Соціальна психологія. Особливості соціалізації молоді в умовах трансформації суспільства. - К.: "111111", 2005.-364 с
2. Бебик Я М., Головатий М. Ф., Ребкало В. А. Політична культура сучасної молоді. -- К.: У НДІПМ, 2004;
3. Головатий М Ф. Молодіжна політика в Україні: проблеми оновлення. — К.: Наук. думка, 2005;
4. Циганенко Г.В. Соціально-психологічні особливості молоді з різним ступенем інтересу до політики // Психологічні перспективи, Випуск 4. – 2003. – С.70-76;
5. Youth Policy and Youth Work in Slovakia. Ed by L. Machacek, Slyica, Bratislava - 2000, 72 p.

ЧЕСЬКИЙ ТА СЛОВАЦЬКИЙ ЛЕГІОН У СКЛАДІ ВІЙСЬКА ПОЛЬСЬКОГО

Каплюк О.В., аспірант

Рівненський державний гуманітарний університет

Після окупації Чехословаччини нацистською Німеччиною 15 травня 1939 року велика кількість колишніх військовослужбовців розформованої чехословацької армії змушена була покинути країну. Основна їх маса емігрувала в Польщу. Польська влада розмістила емігрантів у спеціальних таборах для біженців в Кракові та Катовіце. Пряме управління над ними здійснювали: Консульство Чехословацької республіки над Краківським табором та Czech refugee trust fund (англійський фонд допомоги чеським біженцям) над табором в Катовіце [2, с.28].

30 квітня 1939 року в Кракові, за ініціативою віце-консула д-ра Гензла, було утворено Чехословацьку військову групу на чолі з надпоручиком авіації Іржи Кралом. Дана структура покликана була згуртувати солдатів та офіцерів, а також добровольців, які вступали в її ряди. По своїй суті Група являлася своєрідним перевальним пунктом, оскільки згодом передбачалося переправлення її членів до Франції, де мала бути створена чехословацька військова частина, яка, у випадку німецького вторгнення, воювала б на стороні французів. До середини травня Група нараховувала більше 100 осіб, які вступали до її складу на основі письмової заяви про невизнання поділу Чехословаччини.

Незважаючи на це ситуація для емігрантів була вкрай критичною. Консульство не мало фінансових можливостей для існування підрозділу, були проблеми з житлом та харчуванням. З 19 червня Групу очолює підполковник Лудвік Свобода. Ось, як він описує ситуацію, що склалася: «...кілька тижнів ми жили на гроші, що захопили з собою, або виручили від продажу цінних речей та одягу. Інколи ми просто не знали чим завтра нагодувати солдатів. А тим часом прибували все нові і нові бійці...» [4, с.39].

Польська влада довгий час гальмувала вирішення питання стосовно чехословацьких військових емігрантів. Це пояснюється двома причинами. По-перше, поляки боялися німецької реакції, яка могла б погіршити польсько-німецькі відносини (в усіх офіційних німецьких документах того часу чехословацькі військові емігранти іменувалися «зрайкою зрадників Батьківщини»). По-друге, в пам'яті були недавні події пов'язані з вирішенням Гешинського питання. Проте, після клопотання чехословацького віце-консула д-ра Гензла, командир краківського корпусу розквартирував чеських і словацьких добровольців у порожньому військовому таборі у Малих Брновицях, забезпечивши харчуванням та виділивши їм полігон для навчань [4, с. 40].

Станом на 15 серпня 1939 року в Брновицях було зосереджено близько 3000 емігрантів-військовослужбовців, 2000 (за іншими даними 1159 чол. [6, с.85]) із яких, у зв'язку з проханнями представників чехословацького руху Опору з резиденцією в Парижі (в той час очолюваного Осуським), протягом травня-червня 1939 року, 5 групами було відправлено до Франції.

Польський уряд дозволив залишити на території країни не більше 1000 добровольців, яких було переправлено до навчального табору в Лешно, за 15 км. на південний захід від залізничного вузла Барановичі, де на основі п'яти батальйонів мала бути сформована 1-ша Чехословацька бригада [4, с.40]. Напад нацистської Німеччини на Польщу, звів нанівець всі плани.

Опинившись в стані війни, польський президент Ігнацій Мосьцицький своїм декретом від 3 вересня 1939 року, проголосив «...в умовах нападу ворога всіх слов'янських народів на Польську республіку і в розумінні великої трагедії чеського та словацького народів, пригноблених окупацією німецькою, щоб дати цим країнам можливість збройного звільнення формуються на території Польської республіки легіони чеські та словацькі». Третій пункт Декрету не перешкодив вступу до Легіону «...добровольців, як польських громадян так і осіб без польського громадянства, чеського чи словацького походження» [10, s.31]. Того ж дня до з відозвою до легіонерів звернувся верховний головнокомандуючий польських військ закликаючи «...в традиціях Грюнвальду... воювати за власну свободу» [7, s.2].

У зв'язку з утворенням чехословацької військової одиниці її вояки направили телеграми Мосьцицькому і Бенешу. В першій з них виражалася подяка і бажання воювати пліч-о-пліч з польською армією. Другою телеграмою Бенеш вітався, як президент і давалася клятва спільно з поляками та іншими союзниками, бути відданими боротьбі «поки німецькі окупанти зброї не складуть і Батьківщину не звільнять» [3, с.201-202].

До складу Легіону увійшло близько 900 добровольців [1, с.121] (за іншими даними на 12 вересня 1939 року Легіон складався із 850 солдат, сержантів, офіцерів та однієї жінки лікаря [8]), основу із яких склали чехи. Дана військова одиниця підпорядковувалася польським військовим статутам, та була включена до складу Війська польського, під чергуванням польських офіцерів полковника Кароля Зборовського та майора Генріка Смотецького. Керівництво Легіоном було доручено чехословацькому генерал-лейтенанту Льву Прхалі, його заступником став Лудвік Свобода.

Проте матеріально та технічно забезпечити легіонерів не вдалося. Всі члени легіону були одягнуті в цивільний одяг. Біля тисячі одиниць польського військового обмундирування (єдиною відмінністю від форми польських військових була фуражка з трьохколірною стрічкою), замовленого чехословацьким командуванням, не було доставлено, через хаос та порушення мереж сполучення, що було викликано критичним становищем на німецько-польському фронті. Така ж доля чекала і на озброєння. Лудвік Свобода у своїх спогадах зазначає, що польська влада передала легіону 12 легких, 4 важких кулемети, 5400 набоїв та 100 саперних лопат [9, s.375]. Російський історик Валентина Мар'їна, посилаючись на дані ГУСВІ, подає такі цифри – 9 ручних і 4 важких кулемети, 4500 набоїв, але ні гвинтівок ні револьверів не було [3, с.202]. В іншого учасника тих подій Мирослава Каспара, стосовно озброєння Чеського та словацького легіону, фігурують такі відомості: «Екіпірування, яке нам було видано польською штаб-квартирою нараховувало біля 12 важких кулеметів, 50 гвинтівок, 100 протигазів в польових сумках і така ж кількість саперних лопат» [8]. Якби там не було, але зважаючи на все вище сказане, можна з впевненістю судити, що босздатною частиною Легіон не був.

11 вересня польське командування, якому підпорядковувався Легіон, видає наказ про його евакуацію в напрямку Рівне-Сарни-Тарнопіль, де військова частина мала поповнитися проживаючими там волинськими чехами, доозброїтися та прийняти участь у боях.

Саме з цього часу розпочинаються переговори про можливість переходу польсько-радянського кордону.

12 вересня чехословацький посол Юрай Славик повідомив у Лондон, що Прхала направив у Ригу д-ра Палковского, який має відправитися до Москви, для переговорів про чеські та словацькі військові формування та про їх перехід у випадку необхідності на територію СРСР. Маючи острах, що дана акція не принесе ніяких результатів Славик особисто звернувся до радянського посла в Польщі Миколи Шаронова і до військового аташе полковника Павла Рибалка з проханням добитися дозволу на перехід Легіону на територію Радянського союзу з метою його подальшої відправки на Захід. Дане питання не дочекалося відповіді, оскільки 17 вересня на основі таємних домовленостей між Німеччиною та СРСР, частини Червоної Армії вступили на територію Польщі.

Тим часом переміщений в район Тарнополя (Тернопіль з 1944 року) Чеський та словацький легіон, а точніше його підрозділ у складі 24 чоловік озброєних важкими кулеметами, відповідно до наказу польського командування укріпив протиповітряну оборону міста. Саме в Тарнополі, 17 вересня 1939 року, під час повітряного нальоту Люфтваффе, чехословаки прийняли свій перший бій збивши два німецькі бомбардувальники, втративши одного солдата убитим та кількох пораненими [4, с.40].

16 вересня, прийнявши командування Легіоном, Лудвік Свобода видав наказ, у випадку приближення німецьких військ до міста відступати на південь вздовж тодішнього радянсько-польського кордону. Якщо це було б неможливим, то потрібно переходити на територію СРСР заявляючи про себе, як про політичних емігрантів.

Частина Чеського та словацького легіону у складі 200 чоловік на чолі з Прхалю рухаючись у напрямку Делятин-Березово-Косово-Кути, 19 вересня перетинає румунський кордон. В подальшому всі легіонери, які опинилися на території Румунії будуть оголошені інтернованими та відправленими до Франції.

Основна ж частина на чолі зі Свободою, обрає інший шлях: пройти на марші 45 кілометрів, які відділяли Тарнопіль від радянського кордону і перейти на територію СРСР. Свобода відправив запит до Славика, в якому просив дозволу перейти на радянську територію і там інтернуватися. 16 вересня Славик сповістив командування Легіону, що він не заперечує такому варіанту перебігу подій і наказав рухатися «до російського кордону» [3, с.203].

18 вересня біля містечка Раковець Тарнопільського воєводства, Легіон (без частини, яка відійшла до румунського кордону та групи, що обороняла Тарнопіль) без бою було взято в полон частинами РСЧА.

Список використаних джерел

1. Документи внешней политики СССР. Том 22. Кн. 2. 1 сентября – 31 декабря 1939 г. / ред. В.Г. Комплектов [и др.] – М.: Международные отношения, 1992. – 688 с.
2. Лаштовичка Б. В Лондоне во время войны. Воспоминания о борьбе за новую Чехословакию. 1939-1945. / Б.Лаштовичка. – М.: Международные отношения, 1966. – 254 с.
3. Марьина В.В. Советский Союз и чехословацкий вопрос во время Второй мировой войны. 1939 – 1945. Книга 1. 1939 – 1941 гг. / В.В. Марьина. – М.: «Индрик», 2007. – 448с.
4. Свобода Л. От Бузулука до Праги / Л.Свобода. – М.: Воениздат, 1963. – 408 с.
5. Czech and Slovak legion in Poland // [The Glasgow Herald – 1939 – Sep 6.](#)
6. Československo-sovětské vztahy v diplomatických jednáních 1939-1945. Dokumenty. Díl 1. – Praha: 1998. – 627 s.
7. Odezwa Naczelnego Wodza Do żołnierzy czeskich i słowackich // [Dobry Wieczór. Kurier Czerwony. 1939, nr. 244 \(4 wresnia\).](#)
8. Polské tažení 1939. Poslední údobí v jihovýchodním Polsku 12 – 18 září 1939 (svědectví účastníka) [електронний ресурс]. – режим доступу: <http://www.volny.cz/ipro/stripky/clanky/polsko39.htm>
9. Svoboda L. Cestami života / L. Svoboda. – Praha: Naše vojsko, 1971. – 454 s.

10. Wiczorkiewicz P. Kampania 1939 roku / P. Wiczorkiewicz. – Warszawa: Wyd. KAW, 2001. – 144 s.

ФОРМУВАННЯ БІЛЬШОВИЦЬКИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ НА ТЕРИТОРІЇ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ У 1917-1918 РР.

Кузьмин Р.Я., аспірант

Колесник В.Ф., доктор історичних наук, професор, член-кореспондент НАН України
Київський національний університет ім. Т. Шевченка

Лютнева революція 1917 року у Росії та фундаментальні потрясіння всіх сторін суспільного життя, якими вона супроводжувалась, наклали глибокий відбиток на становищі в Україні. Волинська губернія не стала виключенням, хоча й мала свої особливості, як прифронтна територія. На початку ХХ століття місцеві селяни володіли тільки 5,6% приватних земель, тоді як 72,5% належали дворянству, що становило найбільший відсоток серед всіх українських губерній Російської імперії[1, с.8; 2, с.6]. До того ж у містах та містечках Волинської губернії близько половини жителів складали євреї, що в умовах бойових дій на фронтах Першої світової війни створювало додатковий дразливий чинник[3, с.43-44]. Присутність великого військового контингенту (російські Особлива та XI-та армії) і потреба його забезпечення всім необхідним в умовах невинних бойових дій зруйнувало крихку суспільну рівновагу.

Більшовицький переворот в Петрограді 25 жовтня 1917 р. (*всі дати за старим стилем*) та створення Ради Народних Комісарів (РНК), яку відмовились визнати законною владою Центральна Рада та владні інституції Тимчасового Уряду, стали причиною гострої конфронтації. ЦК РСДРП(б), на чолі з В.І.Ульяновим (Леніним), намагався використати всі обставини революційної реальності для захоплення влади. Основним інструментом зміни суспільного ладу мали виступити військовослужбовці фронтних і тилових частин. На момент перевороту російська армія була цілком деморалізована агітацією більшовиків та паралізована демократизацією командного складу. На засіданні Генерального Секретаріату Української Центральної Ради полковник Поплавко так описував ситуацію: “На самому фронті серед солдат чувається велика втома і над всіма лозунгами панує лозунг “додому”. Ніяка партія фактично впливу не має”[4, арк.16 зв].

Перші декрети РНК про мир, землю та відміну смертної кари на фронті мали великий вплив на завоювання більшовиками симпатій громадськості. Серед інших був декрет про армійські військові комітети, за яким в армії створювались Військово-революційні комітети (ВРК), на які покладались функції “...збереження революційного порядку і міцності фронту”. Комісари Тимчасового уряду позбавлялись влади, а командуючі повинні були підпорядковуватись ВРК [5, с.6]. Офіційно ВРК мали функціонувати при Радах, хоча насправді саме вони володіли реальною владою. Поряд із декларованим гаслом “Вся влада Радам” ЦК РСДРП(б) настійливо вимагав, щоб Ради робітничих та солдатських депутатів пройшли горнило перевиборів, для створення в них переваги більшовицьких фракцій. Саме тому ВРК під впливом популярних перших декретів РНК змогли значно поповнити Ради розагітованими більшовиками солдатами, що мало забезпечити успішний контроль виборного органу. Однак така стратегія не завжди приносила успіх. Так, Ради солдатських та робітничих депутатів у Луцьку та Житомирі мали сильні фракції єсерів та меншовиків, а в Рівному впливова українська Рада при штабі Особливої армії, тому довелося організувати збройне захоплення влади. 13 листопада 1917 р. у Луцьку збільшовизовані війська 1-го Туркестанського корпусу Особливої армії під керівництвом голови місцевого ВРК прапорщика О.М. Дмитрієва здійснили зменшений аналог жовтневого Перевороту. Відразу було здійснено перевибори місцевої Ради солдатських і робітничих депутатів. У Рівне та Дубно для допомоги було надіслано війська із Луцька, які допомогли встановити владу місцевим ВРК. У Житомирі спроба 9 січня 1918 р. бажаного успіху не принесла, тому місцева Рада так і залишилась не збільшовизованою. Протягом листопада 1917 – лютого 1918 рр. більшовики опанували міські Ради робітничих і солдатських депутатів у Луцьку, Рівному, Дубно, Староконстантинові, Ізяславі[6, с.106]. Цікаво, що згідно анкети Луцької Ради, яку в грудні 1917 р. було надіслано до Петрограду, депутатів до неї обрано від 1 тис. місцевих робітників та від більше 60-70 тис. солдатів[7, с.86]. Таким чином владу узурпували військові, які переважно не були жителями України та не відображали їх волевиявлення. Вже 2 листопада 1917 р. під час засідання ЦК РСДРП(б) Г.О.Зінов'єв (Радомисльський) публічно дорікнув В.І.Леніну, що: “Владу Рад зам[інили] ЦК РСДРП”[8, с.220].

Виконуючи роль єдиних законних органів влади збільшовизовані Ради робітничих, солдатських та селянських депутатів та їх ВРК здійснювали ліквідацію старих владних структур: арештовували комісарів Тимчасового уряду та Центральної Ради, розпускались повітові Ради та земства. Новий головнокомандуючий М.В.Криленко на мітинг у Двінську (суч.Даугавпілс) заявив, що до негайного миру можна прийти “тільки через трупи начальства”[9, с.3]. Єдиний опір змогли вчинити міські Думи[7, с.86], які були обрані місцевими жителями та мали авторитет ефективних органів самоврядування. Однак, це питання ще потребує додаткового вивчення.

Втілюючи в життя декрет про друк, який мав бути тимчасовим заходом, було закрито всі газети, які критикували дії РНК та РСДРП(б)[5, с.7]. Друкарні та склади папери конфіскувались. Налагоджувався випуск соціалістичних газет та вісників Рад робітничих, солдатських та селянських депутатів і ВРК. Видавались постанови з вимогою нормальної роботи закладів торгівлі та фіксовані ціни на товари. Відбувались конфіскації квартир у “буржуазії”, націоналізація підприємств і банків, звільнялись всі політичні в'язні[10, с.72]. Міліція формувалась із лояльних до більшовиків мешканців. Загони Червоної гвардії на Волині створювались переважно не з робітників, а із солдат демобілізованих частин.

Поряд з цим, РНК, в рамках втілення в життя декрету про мир, вимагав від кожного фронтового ВРК негайного самостійного початку мирних переговорів з німецько-австрійськими військами та укладення перемир'я. 17 листопада 1917 р. у Ковелі парламентарам від ВРК Особливої армії та ВРК Луцької Ради солдатських і робітничих депутатів вдалось одним із перших укласти перемир'я на своїй ділянці фронту[10, с.70]. Це було першим великим успіхом більшовиків і мало великий пропагандистський ефект.

Відносини більшовицьких ВРК з місцевими органами влади Центральної Ради теж виявились непростими. Оскільки Генеральний Секретаріат не визнав РНК законною владою конфлікт був неминучий. Наступні події показали, що більшовики бачили головних ворогів в українських військах вірних Центральній Раді. Вже коло 14 листопада 1917 р. було направлено військам таємну депешу про роззброєння українізованих частин, агітація стосовно цього почалась ще швидше[11, с.259]. 4 грудня 1917 р. РНК надіслав Центральній Раді ультиматум, з вимогою визнання його центральною владою та допомоги в боротьбі з козацькими військами О.М.Каледіна. У відповідь Київ припинив відвантаження хліба в губернії Росії та закликав армію “вплинути на Народних Комісарів, щоб вони негайно вислали гроші для виплати за хліб, та щоб припинили б військові приготування”[12, арк.2]. Активна більшовицька агітація теж давала результати. У кінці грудня 1917 р. голова румунської Ради Міністрів Братіано повідомляв: “Не дивлячись на те, що Румунські війська обеззброїли десятки тисяч большевицьких солдат спроба оздоровити російський фронт не вдалася. Українські частини не тільки не

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ**Молодий природодослідник**

Балтаг Н.В., Присяжнюк М.М. ЗАСТОСУВАННЯ ОДНОГО НЕСТАЦІОНАРНОГО ВАРІАНТУ НАБЛИЖЕНОГО РОЗВ'ЯЗУВАННЯ СИСТЕМ ОПЕРАТОРНИХ РІВНЯНЬ.....	3
Біла Н.В., Стеганцева П.Г. ПОВЕРХНІ ПСЕВДОВЕКЛІДОВОГО ПРОСТОРУ З ІЗОГОНАЛЬНИМИ НАПІВНОРМАЛЯМИ	4
Гнатюк М.О., Петрівський Я.Б. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ МАГНІТНИХ СИСТЕМ ІЗ ЗАДАНИМИ ХАРАКТЕРИСТИКАМИ	6
Журавльова Т.А., Воловик Г.П. ХАРАКТЕРИСТИКА ЛІТОРАЛЬНОГО ЗООБЕНТОСУ РІЧКИ УСТЯ	8
Іваницька В.О., Петрівський Я.Б. ГАММА-ФУНКЦІЯ ЕЙЛЕРА, ЇЇ ВЛАСТИВОСТІ ТА АСИМПТОТИЧНЕ ЗОБРАЖЕННЯ.....	9
Ігнатюк А.В., Воловик Г.П. ВИДОВЕ РІЗНОМАНІТТЯ ЛІТОРАЛЬНОГО ФІТОПЛАНКТОНУ РІЧКИ УСТЯ	10
Козлюк В.В., Мороз І.П. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ ПОШИРЕННЯ ПЛОСКИХ ХВИЛЬ ПОЛЯРИЗАЦІЇ У БАГАТОШАРОВИХ ДІЕЛЕКТРИЧНИХ СИСТЕМАХ.....	12
Козодой О.П., Петрівський Я.Б. ЗАСТОСУВАННЯ ТЕОРІЇ СИНГУЛЯРНИХ ІНТЕГРАЛЬНИХ РІВНЯНЬ ДО ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАДАЧ МАТЕМАТИЧНОЇ ФІЗИКИ, ЩО Є МАТЕМАТИЧНИМИ МОДЕЛЯМИ ЯВИЩ ПРИРОДОЗНАВСТВА.....	14
Кравчук М.В., Петрівський Я.Б. ФУНКЦІОНАЛЬНЕ РІВНЯННЯ ГАУССА ТА ЙОГО РОЗВ'ЯЗОК.....	16
Крайчук С.О. МОДЕЛЮВАННЯ ВИБУХУ ЦИЛІНДРИЧНОГО ЗАРЯДУ В ҐРУНТАХ	17
Ляшук Т.Г., Колупасв Б.С. ГРАНИЧНІ ЯВИЩА В НАПОВНЕНИХ ПОЛІМЕРНИХ СИСТЕМАХ ТИПУ ПВХ+Cu	19
Максимчук В.С., Коваль.В.В. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗАННЯ ЗАДАЧ ЕКОНОМІЧНОГО ЗМІСТУ ЗА ДОПОМОГОЮ РІВНЯНЬ В КУРСІ АЛГЕБРИ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ.....	20
Малайчук Н.В., Петрівський Я.Б. АНАЛІЗ КОЛИВНИХ ПРОЦЕСІВ WAVELET ТА ФУР'Є ПЕРЕТВОРЕННЯМИ ...	22
Мельник О.О., Сяська І.О. БІОЕКОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ РОЗВИТКУ НОВОУТВОРЕНЬ РЕПРОДУКТИВНОЇ СИСТЕМИ ЖІНОК НА ТЕРИТОРІЇ САРНЕНЩИНИ	24
Миرونюк І.В., Петрівський Я.Б. МЕТОД ФАКТОРИЗАЦІЇ РОЗВ'ЯЗКУ ІНТЕГРАЛЬНИХ РІВНЯНЬ	25
Невдах Л.В., Гусаковська Т.М. ВЕРТИКАЛЬНИЙ РОЗПОДІЛ ЕНТОМОФАУНИ СТАРИЦЬ РІЧКИ ГОРИНЬ ГОЩАНСЬКОГО РАЙОНУ	25
Парфенюк Н.С., Мороз І.П. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ У СОЦІАЛЬНИХ СИСТЕМАХ.....	26
Поліщук Т.П., Панченко М.С. ВПЛИВ ЕЛЕКТРИЧНИХ ПОЛІВ НА ВЛАСТИВОСТІ ВОДИ І ВОЛОГИХ ТІЛ.....	29
Сяський В.А. КОНТАКТНА ВЗАЄМОДІЯ ПРУЖНОГО КРУГЛОГО ДИСКА ІЗ СИСТЕМОЮ ЖОРСТКИХ ШТАМПІВ З КУТОВИМИ ТОЧКАМИ ПРИ НАЯВНОСТІ СИЛ ТЕРТЯ	31
Трофимчук Ю.В., Трохимчик І.М. МЕДИКО-БІОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ РАЦІОНУ ХАРЧУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ РОКИТНІВСЬКОГО РАЙОНУ.....	33
Тюха А.Г., Денисенко В.М. THE NUTRITION OF STUDENTS. THE REASONS FOR BEING HEALTHY	35
Харитонюк В.В., Бордюк М.А. ПАРАМЕТРИ ГРІОНАЙЗЕНА І КОЕФІЦІЄНТ ПУАССОНА МЕЖОВИХ І ПЕРЕХІДНИХ ШАРІВ ГЕТЕРОГЕННИХ ПОЛІМЕРНИХ СИСТЕМ.....	36
Чміль В.М., Бордюк М.А. ВИЗНАЧЕННЯ ПАРАМЕТРІВ МІЖМОЛЕКУЛЯРНИХ ПОТЕНЦІАЛІВ ВЗАЄМОДІЇ СТРУКТУРНИХ ЕЛЕМЕНТІВ МАКРОМОЛЕКУЛ ЛІНІЙНИХ АМОРФНИХ ПОЛІМЕРІВ	37
Шокот О.В., Белешко Д.Т. РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ УЧНІВ ВОСЬМОГО КЛАСУ ПРИ ВИВЧЕННІ АЛГЕБРИ ЗАСОБАМИ САМОСТІЙНИХ РОБІТ.....	38

Молодий програміст

Бойко К.В. ДИНАМІКА ЛОГІСТИЧНОГО ВІДОБРАЖЕННЯ	40
Вегера О.В. РОЗРОБКА САЙТУ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ»	41
Гапонюк Р.Ю. РОЗРОБКА САЙТУ СТУДЕНТСЬКОГО НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА РДГУ	42
Жданкін А.Г. ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ АВТОМАТИЗАЦІЇ ПРИ РОЗРОБЦІ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ IPHONE, IPAD	43
Зараї М.С., Шахрайчук М.І. НАЛАГОДЖЕННЯ, ТЕСТУВАННЯ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ АІС «ДЕКАНАТ»	44
Кацубо А.В., Шахрайчук М.І., Вороницька В.М. АВТОМАТИЗОВАНА ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА «ДЕКАНАТ».....	44
Кирик Т.А. ДО ПИТАННЯ РОЗРОБКИ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	46

Кіндрат П.В. КОМП'ЮТЕРНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА МАТЕМАТИЧНІ МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ.....	47
Кулінець К.О., Батишкіна Ю.В. РОЗРОБКА FLASH-САЙТУ BELLYDANCE КЛУБУ	48
Мельничук О.Л., Батишкіна Ю.В. ЕЛЕКТРОННИЙ НАВЧАЛЬНИЙ КУРС “WEB-ТЕХНОЛОГІЇ”.....	50
Назарчук О.О., Шліхта Г.О. СТВОРЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ГОТЕЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ	51
Петренко С.В., Шахрайчук М.І. ТЕХНОЛОГІЯ РОБОТИ АІС “НАВЧАЛЬНИЙ ВІДДІЛ”	52
Сабадишин Р.О., Чижин Б.З., Маркович О.В. ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ПРОГРАМ ПРИ ВИЛАДАННІ ХІРУРГІЇ	54
Семенович Т.Г., Бабич С.М. МОДЕРНІЗАЦІЯ WEB-САЙТУ ГІМНАЗІЇ	55
Слободенюк А.Є., Вороницька В.М. РОЗРОБКА СТРУКТУРИ ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ ПО СКБД SASHE	56
Твердохліб І.А., Івашенко А.А. РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЛОГІЧНИХ ЗАДАЧ МОВОЮ ЛОГІЧНОГО ПРОГРАМУВАННЯ ПРОЛОГ	57
Чаговец Н.А., Гордиенко С.Н. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ПРОГРАММНОГО КОМПЛЕКСА ДЛЯ УПРАВЛЕНИЯ ТРАНСПОРТНЫМИ ПОТОКАМИ И ОРГАНИЗАЦИИ ДОРОЖНОГО ДВИЖЕНИЯ	60
Шахрайчук М.І. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УКРАЇНІ	62

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Молодий історик

Андрияка Г.О. РОЛЬ ЛІКАРІВ У БОРОТБІ З ЕПІДЕМІЯМИ У ЗЕМСТВАХ КИЇВСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ 1904-1914 РР.	65
Балас Ю.В., Сєвєрова О.В. ВЕЛИКЕ КНЯЗІВСТВО ФІНЛЯНДСЬКЕ У ДЕРЖАВНОМУ МЕХАНІЗМІ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ (60-ТІ – ПОЧ. 80-Х РР. ХІХ СТ.).....	66
Варжель Н.А., Сєвєрова О.В. ДЕФІНІЦІЇ ІНТЕЛІГЕНЦІЇ ТА ЇХ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ В РОСІЇ СЕР. ХІХ – ПОЧ. ХХ СТ. .	68
Горбова Ю.В., Десятничук І.О. ЗЕМСЬКИЙ СОБОР ЯК СКЛАДОВА ПОЛІТИЧНОЇ СИСТЕМИ МОСКОВСЬКОЇ ДЕРЖАВИ ХVІ – ХVІІ СТ.	70
Zaichenko A.S., Royenko L.V. THE ROLE OF YOUTH IN THE POLITICAL PROCESSES IN UKRAINE AND WORLDWIDE	71
Каплюк О.В. ЧЕСЬКИЙ ТА СЛОВАЦЬКИЙ ЛЕГІОН У СКЛАДІ ВІЙСЬКА ПОЛЬСЬКОГО	72
Кузьмин Р.Я., Колесник В.Ф. ФОРМУВАННЯ БІЛЬШОВИЦЬКИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ НА ТЕРИТОРІЇ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ У 1917-1918 РР.	74
Лялина А.И. АНЕКДОТ – НЕФОРМАЛЬНОЕ СРЕДСТВО ПОЛИТИЧЕСКОЙ КОММУНИКАЦИИ	75
Лялина А.И. ГЛОБАЛІЗАЦІЯ І ІНФОРМАЦІОННА ПОЛІТИКА СОВРЕМЕННОЙ УКРАИНЫ.....	76
Михальчук Р.Ю. РАДЯНСЬКІ ЄВРЕЇ – ЖЕРТВИ НАЦИСТСЬКОЇ ПРОПАГАНДИ	77
Новальська Т.В. ПРИВАТНІ БІБЛІОТЕКИ ПРАВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ ОСТАННЬОЇ ТРЕТИНИ ХVІІІ – СЕРЕДИНИ ХІХ СТОЛІТТЯ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА КУЛЬТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА КРАЮ.....	79
Переходько Н.М., Добровичська В.А. ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА У ВОЛИНСЬКОМУ ВОЄВОДСТВІ (1921–1939 РР.).....	80
Постельжук О.П. ПОЛЯКОЛЯЛІЗМ ЯК СТРАТЕГІЯ ІНТЕГРАЦІЇ: ФУНКЦІОНУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В П РЕЧІ ПОСПОЛІТІЙ	82
Соловей П.В., Сєвєрова О.В. ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ І КРАХ РЕЖИМУ НАДЖИБУЛИ В АФГАНІСТАНІ. 84	
Степанавичене Л. НЕКОТОРЫЕ ОСОБЕННОСТИ РЕАЛИЗАЦИИ НОРМ ЗАЛОГОВОГО ПРАВА (В ПЕРВЫЕ ГОДЫ ДЕЙСТВИЯ ВТОРОГО ЛИТОВСКОГО СТАТУТА)	85

Молодий філолог

CĂLĂRAȘ A. CONNOTATION IN TRANSLATING ENGLISH TENSES INTO ROMANIAN.....	90
CĂLĂRAȘ A. ON DIFFERENCES AND SIMILARITIES OF IDIOMS IN THE ENGLISH, ROMANIAN AND RUSSIAN LANGUAGES	91
Ceh O., Alexanchin L. METAPHORICAL TERMS IN ECONOMICAL TEXTS AND THEIR TRANSLATION.....	93
Mascaliuc V., Proftiuc E. ETYMOLOGICAL ANALYSIS OF THE TRANSITIVE AND INTRANSITIVE VERBS OF DICERE IN ENGLISH.....	95
Stanțieru O., Varzari E. ON REQUESTS AND CULTURE: POLITENESS IN ENGLISH AND RUSSIAN	97
Taulean M. THE WAYS OF FORMATION OF CROSS-CULTURAL COMPETENCE OF FUTURE ECONOMY SPECIALISTS BY MEANS OF BUSINESS ENGLISH	99

Varzari E. ON OPPRESSIVE LANGUAGE	100
Біла Н.В., Січкач О.М. ХУДОЖНЄ ОСМИСЛЕННЯ ПСИХОЛОГІЇ ЗЛОЧИНУ В ДЕТЕКТИВНИХ РОМАНАХ І.РОЗДОБУДЬКО ТА А.КОКОТЮХИ.....	102
Герашенко Ю.В., Проценко О.А. СТИЛЬОВІ ДОМІНАНТИ РОМАНУ М. МАТІОС «СОЛОДКА ДАРУСЯ».....	103
Герус І.В., Воробйова Л.М. ХУДОЖНІЙ СВІТ І ГОЛОВНИЙ ГЕРОЙ АЙРІС МЕРДОК	105
Долгов В.Г., Ігнатенко Д.А. ПРО ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЛЕКСИКО-ПОНЯТТЄВОГО ЗМІСТУ КОНЦЕПТУ <i>ЮРОДИВИЙ</i> В РОСІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	107
Захарчук О.Г., Воробйова Л.М. ПОЕТИКА НАЗВИ ЛІТЕРАТУРНОГО ТВОРУ (НА МАТЕРІАЛІ ЛІРИКИ ДЖОРДЖА ГОРДОНА БАЙРОНА).....	109
Івашкевич Е.Е., Михальчук Н.О. THE PROCEDURES OF STYLISTIC ANALYSIS OF THE TEXTS	111
Мороз Л., Мороз Л.В. КОННІ-КЕТЧЕРІВСЬКИЙ ПАМФЛЕТ - ЯК НОВИЙ ТИП ХУДОЖНЬОГО ОСВОЄННЯ ДІЙСНОСТІ	113
Процюк В., Процюк Е. КОНЦЕПТ КАК ОБЪЕКТ ЛИНГВИСТИЧЕСКОГО ИССЛЕДОВАНИЯ.....	114
Романишина Н.В. ІСТОТНІ МОМЕНТИ ГЕНОЛОГІЧНОЇ СТРУКТУРИ ПРОЗОВОЇ МІНІАТЮРИ «КРАЙНЕБО» ГРИГОРА ТЮТЮННИКА	116
Романюк О.В., Бігунова С.А. ОСОБЛИВОСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ВАРІАТИВНОСТІ АМЕРИКАНСЬКОГО ВАРІАНТУ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	119
Чолану Л.В. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРШОГО ЕТАПУ НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК РІДНОЇ В МОЛДОВІ	120

Молодий мистецтвознавець

Авдєєва К.В., Морозова Т.П. УКРАЇНСЬКА НАРОДНА ІГРАШКА В СУЧАСНОМУ МУЗЕЙНОМУ ПРОСТОРИ	124
Белаш К.В., Морозова Т.П. КІНОФЕСТИВАЛЬ „МОЛОДІСТЬ” В ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНІЙ РЕТРОСПЕКТИВІ ...	127
Бенещук Р.О., Савчин Л.М. РОЛЬ МУЗИЧНИХ ІГР У РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ (на прикладі діяльності танцювального колективу)	129
Глушук О.Г. КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКЕ СЕРЕДОВИЩЕ МІСТ НА ВОЛИНІ У КІНЦІ ХІХ- ПОЧАТКУ ХХ СТ.	130
Даяк Ж.Ю. ЗМІСТ ТА ФОРМИ КУЛЬТУРНО-ПРОСВІТНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАТОРІВ КРЕМЕНЕЦЬКОГО ЛЩЕЮ поч. ХІХ ст. ТА ЙОГО ПЕДАГОГІЧНОГО КОЛЕКТИВУ	132
Димченко С.С. ФОРМУВАННЯ ВИКОНАВСЬКОГО АПАРАТУ МУЗИКАНТА-ІНСТРУМЕНТАЛІСТА.....	134
Довмат О.В., Шевчук С.І. ХУДОЖНІ РЕМЕСЛА ВОЛИНІ ТА ПОЛІССЯ ЗА НАУКОВИМИ СТУДІЯМИ ЮЗЕФА ІГНАЦІЯ КРАШЕВСЬКОГО (ДО 200-РІЧЧЯ НАРОДЖЕННЯ).....	135
Морозова С.В., Міляевич І.В. СТАРОДРУКИ У СУЧАСНОМУ МУЗЕЙНОМУ СЕРЕДОВИЩІ ВОЛИНІ.....	136
Поліщук Ю.В., Шевчук С.І. ТРАДИЦІЙНЕ ТА НОВАЦІЙНЕ У ТВОРЧОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ХХІ СТ. (ЗА ТВОРЧИМИ СТУДІЯМИ КАФЕДРИ ОБРАЗОТВОРЧОГО ТА ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА)	139
Тюска В.Б. РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ У КЛУБНИХ ФОРМАХ ДІЯЛЬНОСТІ (НА МАТЕРІАЛІ РОБОТИ СТУДЕНТСЬКОГО КЛУБУ «СПАЛАХ» КАФЕДРИ КУЛЬТУРОЛОГІЇ РДГУ)	140
Черніговець О.М. ІГРОВИЙ ФОЛЬКЛОР ВОЛИНІ У ЗАПИСАХ ЛЕСІ УКРАЇНКИ: ІСТОРИЧНІ ПАРАЛЕЛІ	141
Завада К.П., Ужинський М.Ю. ЕВОЛЮЦІЯ МЕТОДІВ ФІКСАЦІЇ ЗВУКОВОГО МАТЕРІАЛУ	142

ЕКОНОМІЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий економіст

Avdeeva Y.S., Likarchuk L.I. CURRENT PROBLEMS OF MANAGEMENT	144
Danylets O. Przyczyny i metody przeciwdziałania bezrobocia w Polsce	144
Martynovskiy D.E., Vishnevskaya M.O. ECONOMIC ENGINES	146
Nevmerzhytska A.A., Likarchuk L.I. UKRAINE'S INTEGRATION INTO EU ECONOMIC AND SOCISL ASPECTS	146
Tomusiak O.O., Likarchuk L.I. THE ROLE OF ENVIRONMENTAL MANAGEMENT IN ENTERPRISE MANAGEMENT.....	147
Zvalyuk U.U., Vishnevskaya M.O. ENTERPRISE CONTROLLING	148
Андрєєва А.О. ЗНАЧЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ В ПОСТІНДУСТРІАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ.....	149
Андросюк Л.А., Гуткевич С.О. ЗБАЛАНСОВАНА СИСТЕМА ПОКАЗНИКІВ В УПРАВЛІННІ ЯКІСТЮ НА ПОЛІГРАФІЧНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	150
Тумченко М.В., Varanivska N.L., Troshkina A.V., Гурєєва Т.М. UKRAINE'S ECONOMIC PROSPECTS IMPROVING.....	151
Барбашова Н.В. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА.....	151

Безрукова А.О. ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДУ ЕКСПЕРТНИХ ОЦІНОК В СИСТЕМІ МЕТОДІВ ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ	152
Березюк Т. П. ОСНОВНІ ФАКТОРИ, ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПРІОРИТЕТИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОГО РИНКУ	153
Берташ Т.Б. ОЦІНКА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОПУСКНОЇ ЗДАТНОСТІ ТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ.....	155
Билень Л.В. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ	157
Бондарук Ю.О. ПЕРЕВАГИ ТА ПЕРЕДУМОВИ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	158
Бровчук Л.В., Борейко В.І. СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ЕКОЛОГІЧНИМ МОНІТОРИНГОМ НА ПРИКЛАДІ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ: ОСОБЛИВОСТІ ТА НЕДОЛІКИ	159
Войтович С.А. ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ЕКОЛОГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНІ	161
Гладун Л.О. ЕКОНОМІЧНА КІБЕРНЕТИКА – ПЕРСПЕКТИВНА СПЕЦІАЛЬНІСТЬ ДЛЯ МОЛОДІ В УКРАЇНІ	163
Денисюк О.В., Кузякіна М.Л. THE STRUCTURE OF AN ENTERPRISE AND FACTORS THAT INFLUENCE IT	165
Денищук П.М., Тимофєєв В.О. ФОРМАЛІЗАЦІЯ СТРУКТУРИ ІНФОРМАЦІЙНИХ ОБ'ЄКТІВ ОЦІНКИ ЕКОНОМІЧНИХ ПАРАМЕТРІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У ДЕРЖАВНОМУ ВИЩОМУ НАЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.	166
Димченко Н.С. МИСТЕЦТВО КРИТИКИ, ЯК СКЛАДОВА РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МЕНЕДЖЕРА	168
Завадських Г. М. ПЕРСПЕКТИВИ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЛІСОВОЇ ТА ДЕРЕВОПЕРЕРОБНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ	170
Комаровець І.П., Хижнякова Н.О. ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ МІНІ-ГОТЕЛЮ.....	171
Коноваленко Д.В., Кузякіна М.Л. PURPOSE OF CREATING ENTERPRISE ASSOCIATION AND FEATURES OF ITS OPERATION.....	173
Либак І.А., Колесник Т.М. РІВЕНЬ РЕАЛІЗАЦІЇ АГРОРЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЗЕМЕЛЬ (НА ПРИКЛАДІ ДУБЕНСЬКОГО РАЙОНУ, РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ).....	174
Липінська Т.В. ОСОБЛИВОСТІ НАРАХУВАННЯ ТА СПЛАТИ ЄДИНОГО СОЦІАЛЬНОГО ВНЕСКУ ФІЗИЧНИМИ ОСОБАМИ.....	175
Літвінчук Д.Ф., Димченко Н.С. ЗНАЧЕННЯ НЕВЕРБАЛЬНИХ ЗАСОБІВ КОМУНІКАЦІЇ ДЛЯ МЕНЕДЖЕРІВ.....	176
Лукомська О.І. ВПРОВАДЖЕННЯ РЕФЛЕКСИВНОГО ПІДХОДУ В ОСВІТЯНСЬКОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ.....	178
Мулярчук О.В., Кондрацька Н.М. ДИНАМІКА ДЕРЖАВНОГО БОРГУ В КОНТЕКСТІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ	180
Нагірна Х.В., Дяченко Л.А. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ РЕКЛАМНИХ КАМПАНІЙ У ПІДПРИЄМСТВАХ	181
Орлов О.Г. ПОЛІТИКА ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ РЕГІОНУ	182
Павлюк Н.П. АНАЛІЗ МАРКЕТИНГУ В РИБНИЦТВІ	183
Панюк Т.П. ІНСТИТУТИ РИНКУ ПРАЦІ.....	185
Пиркова К.В., Коваль А.А. НЕОБХІДНІСТЬ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОГО БІЗНЕС-ПРОЕКТУВАННЯ ДЛЯ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ.....	186
Підцерковна Х.В. ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ “УРБАНІЗАЦІЯ”	187
Петрук Л.В. Роль корпоративного управління в умовах трансформації економіки України	189
Плисюк Т.Г., Крайчук О.В. Світові тенденції розвитку інноваційної діяльності	190
Пляшко О.С., Безтелесна Л.І. ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ОЦІНКИ Конкурентоспроможності ЛЮДСЬКИХ РЕСУРСІВ	191
Познанська О.В., Хижнякова Н.О. УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ НАДАННЯ РЕКЛАМНИХ ПОСЛУГ	192
Поліщук І.О. РОЛЬ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ В СТАНОВЛЕННІ ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ КРАЇНИ.....	194
Прадош О.М., Окорський В.П. ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА РІВНЕНЩИНИ З СЕРЕДИНИ ХХ СТОЛІТТЯ.....	195
Притула М.Ю. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ ВИРОБНИЦТВА БУДІВЕЛЬНИХ МАТЕРІАЛІВ	197
Прохорова Д.М., Кондрацька Н.М. СЕК'ЮРИТИЗАЦІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ РИНКУ ІПОТЕКИ В УКРАЇНІ	199
Романець О.В. ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ВИМІРУ СОЦІАЛЬНОЇ ЗАХИЩЕНОСТІ.....	200
Садула Л.М., Дяченко Л.А. ОСНОВНІ НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАУКОВО – ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ У ВИЩІЙ ШКОЛІ	201
Степанюк О.І., Дяченко Л.А. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧА У ВИЩІЙ ШКОЛІ ТА МОТИВАЦІЯ СТУДЕНТІВ ДО ПРИДБАННЯ ЯКІСНИХ ЗНАТЬ.....	202
Стрільчук Р.М., Князевич А.О. ВИКОРИСТАННЯ НЕЧІТКОГО ІНТЕГРАЛЬНОГО РОЗРАХУНКУ В ТЕОРІЇ УПРАВЛІННЯ	203
Ступницька Н.І. СУЧАСНИЙ СТАН РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ.....	204

Subbotina N.S., Prohatskaya O.D. JUST-IN-TIME SYSTEM	206
Titikova A.O., Prohatskaya O.D. ASSESSING THE FINANCIAL PERFORMACE OF A COMPANY	207
Томілін О.О. КЛАСТЕРИ – ЯК ОДИН З РІЗНОВИДІВ МІЖГАЛУЗЕВИХ ВІДНОСИН В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ ЕКОНОМІКИ	207
Трало І.М. РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ МІЖРЕГІОНАЛЬНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ	208
Хижнякова Н.О. ХАРАКТЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ЕКОЛОГООРІЄНТОВАНИХ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ	209
Чешихіна В.Р. ДЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКИХ РЕЙТИНГОВИЙ АГЕНТСТВ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ	211
Шендерівська Л.П. СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ВИДАВНИЦТВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	212
Шостак О.О., Кушнір Н.Б. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ЕКОЛОГІЧНО БЕЗПЕЧНОГО ВОДОКОРИСТУВАННЯ	214
Shugaylo A.M., Dovgorol G.O. ACTUAL PROBLEMS OF ECONOMIC THEORY, MANAGEMENT AND MARKETING	216
Щесюк С.В. РОЛЬ І ЗНАЧЕННЯ ТУРИСТИЧНОГО ПРОДУКТУ КРАЇНИ В ЄВОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ	217
Гудзь Т.В. ОЦІНКА МАРКЕТИНГОВОЇ КОМПАНІЇ ЕЛЕКТРОННОГО МАГАЗИНА	218
Maksymenko K.I., Royenko L.V. The job placement of young people	219
Хомич С.В. ВРАХУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ВПЛИВУ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ ПРИ ПОБУДОВІ ВИРОБНИЧОЇ ФУНКЦІЇ	220
Білоус І.О., Кузякіна М.І. PROSPECTS OF UKRAINE'S ECONOMIC DEVELOPMENT	221

Молодий менеджер інформаційних систем

Бережнюк О.В. Інформаційно-аналітична продукція: до визначення поняття	223
Дунчич Н.М., Попчук О.В. ВПЛИВ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ НА ОРГАНІЗАЦІЮ ДІЛОВОДСТВА В УКРАЇНІ	224
Карачова А.О., Попчук О.В. СЕД ЯК ЧИННИК ОПТИМІЗАЦІЇ ДОКУМЕНТООБІГУ ПІДПРИЄМСТВА	226
Карпюк Д.В. ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ МЕРЕЖЕВИХ ДОКУМЕНТІВ	227
Кукушкін О.М., Хижнякова Н.О. ХАРАКТЕРИСТИКА СТРУКТУРИ СИСТЕМИ ІНФОРМАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ	229
Кулакова О.В., Ясьмо В.Д. МЕТОДОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ДОКУМЕНТОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	231
Луцишина Т.С. ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ФОРМ ІНФОРМАЦІЙНОГО СЕРВІСУ ЯК АКТУАЛЬНИЙ НАПРЯМ ДІЯЛЬНОСТІ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ	232
Охрімчук О.М., Попчук О.В. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДОКУМЕНТООБІГУ У ВНЗ	233
Попчук О.В. ПРОФЕСІЙНА КУЛЬТУРА У ЗМІСТІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ДОКУМЕНТОЗНАВЦІВ	234
Repetukha V.M., Verduyk K.A., Dovgorol H.O. IMPORTANCE OF EMPLOYEES MOTIVATION	236
Черевко І.М., Сілкова Г.В. АНАЛІЗ ЗАРУБІЖНИХ ПУБЛІКАЦІЙ З ПІДГОТОВКИ МЕНЕДЖЕРІВ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	237
Юхимчук К.В., Ясьмо В.Д. ПРОБЛЕМИ ОХОРОНИ АВТОРСЬКИХ ПРАВ НА ДОКУМЕНТНО-ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ В ІНФОРМАЦІЙНИХ УСТАНОВАХ	238

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

**Матеріали V Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

*Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями*

**18–19 квітня 2012 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск – Батишкіна Ю.В.
Комп’ютерна верстка – Батишкіна Ю.В., Назарук М.В.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 30. Замовлення № 124/41. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
33028 м. Рівне, вул. Толстого, 3, тел. 22-41-20*